

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE Xe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 217.251 van 17 januari 2012  
in de zaak A. 201.648/X-14.761.**

In zake :        de n.v. WINSOL GROUP  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaten Gauthier Van Thuyne en Simon Ceulemans  
                    kantoor houdend te 1150 BRUSSEL  
                    Tervurenlaan 268 A  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

                    het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse  
                    regering  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Paul Aerts  
                    kantoor houdend te 9000 GENT  
                    Coupure 5  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1.                De vordering, ingesteld op 5 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 6 juni 2011 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken betreffende de onteigening ten algemenen nutte “van (delen van) de percelen met nummer 40T, 43A2, 43X, 54A3, afdeling 4 sectie D te Izegem (innemingen met nummer 14, 15, 16 en 17) in het kader van de tweede fase van de heraanleg van de doortocht Roeselaarsestraat en Gentsestraat te Izegem”.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 november 2011.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Simon Ceulemans, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. De verzoekende partij stelt dat zij “deel uitmaakt van het bedrijf Winsol (het bedrijf)” en dat “het bedrijf innovatieve en duurzame maatwerkproducten voor de bouwmarkt ontwikkelt en produceert om openingen in gebouwen te beschermen”.

4. Op 6 juni 2011 wordt de thans bestreden onteigeningsbeslissing genomen.

### *IV. Ontvankelijkheid van de vordering*

5. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie

uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

#### *V. Onderzoek van de vordering*

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

#### *Moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

#### *Standpunt van de partijen*

7. In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij de volgende nadelen aan:

“39. Het ernstig nadeel dat Verzoekster kan ondervinden vloeit niet (enkel) voort uit de ontneming van de eigendom van het bedrijf. Zoals eerder gezegd verzet het bedrijf zich principieel niet tegen een verkeersproject dat voortvloeit uit ‘bekommernissen om de veiligheid voor de fietsers, de onaangepaste snelheid, de oversteekbaarheid van de rijweg, de beperkte voetgangersvoorzieningen, de leefbaarheid langs de N357, de kwaliteit van de inrichting van het openbaar domein en de parkeerproblematiek’, zelfs indien dit betekent dat haar eigendomsrecht daardoor wordt aangetast. De grondwettelijke bepalingen inzake onteigening schrijven immers voor dat het bedrijf wordt vergoed voor haar eigendomsverlies. Uiteraard geldt daarvoor als voorwaarde dat de onteigening noodzakelijk is om het vooropgestelde doel te bereiken.

40. Het ernstig nadeel dat Verzoekster kan ondervinden ligt voornamelijk besloten in de impact van de Bestreden Beslissing op de leefomgeving van het bedrijf die haar door artikel 23 lid 2, 4° van de Grondwet wordt gewaarborgd, en in het bijzonder de verslechtering van de verkeerssituatie en het welzijn van haar werknemers. Ironisch genoeg brengt de tenuitvoerlegging van de Bestreden Beslissing nu net die doelstellingen in het gedrang waarop ze is gegrond.

41. Ook de dreiging voor de economische leefbaarheid die uit de tenuitvoerlegging van de Bestreden Beslissing voortvloeit vormt een ernstig nadeel voor het bedrijf.

42. Zoals uiteengezet bij de feiten is er op de plek waar de rotonde wordt gesitueerd een zeer regelmatige trafiek van grote vrachtwagens. De aanleg van de rotonde leidt ertoe dat het verkeer van grote vrachtwagens bijzonder moeilijk wordt gemaakt. Grote vrachtwagens zullen langs de rotonde moeten passeren en halfweg de rotonde de toegangsweg naar de productiehallen indraaien. Zo dit al praktisch mogelijk zou zijn, is het in ieder geval nefast voor de vlotte doorstroming van verkeer.

43. De combinatie van afslaande vrachtwagens en fietsers die de rotonde moeten passeren is onveiliger dan wanneer een alternatief wordt uitgewerkt.

44. Daarbij komt dat het onteigeningsplan geen rekening houdt met het niveauverschil op het te onteigenen perceel en, bij de eenvoudige toepassing ervan, zou leiden tot een niveauverschil van twee meter vlak langs het fietspad en de autoweg. Zo de verwezenlijking van een dergelijke rotonde al praktisch mogelijk zou zijn, is het in ieder geval bijzonder onveilig, en zal het bedrijf bijzondere inspanningen moeten leveren in een poging om mogelijke fatale ongelukken aan of op haar site te voorkomen.

45. Tenslotte betekent het verlies van parkeergelegenheid dat werknemers ofwel niet langer met de wagen naar het werk kunnen komen, ofwel moeten uitwijken naar andere parkeerplaatsen, bijvoorbeeld langs de straatkant. Dit heeft voor het bedrijf een onaanvaardbare impact op het welzijn van haar werknemers en het lokale verkeer.

46. Dit alles had kunnen worden voorkomen wanneer de onteigenende overheid de situatie voldoende zou hebben bestudeerd en ingeschat, quod non. In dat opzicht is het onbegrijpelijk waarom het bedrijf niet eerder werd gecontacteerd om te overleggen over de geplande ingrijpende verkeerswijziging, zodat zij haar bezwaren kenbaar kon maken, en samen met de betrokken overheden naar een werkbaar alternatief kon worden gezocht.

47. De tenuitvoerlegging van de beslissing zal er voor Verzoekster toe leiden dat zij haar recht om te worden gehoord niet langer zal kunnen uitoefenen, en dat haar leefomgeving op negatieve wijze wordt beïnvloed, met onaanvaardbare gevolgen voor de veiligheid en doorstroom van lokaal verkeer, de economische leefbaarheid van het bedrijf, en het welzijn van haar werknemers”.

8. In haar nota wijst de verwerende partij er op dat uit het verzoekschrift zelf blijkt dat sedert 14 mei 2009 niet de verzoekende partij, doch wel de n.v. Winsol International eigenaar is van de te onteigenen percelen. Ook de bedrijfsgebouwen en bedrijfsactiviteiten aan de Roeselaarsestraat te Izegem behoren toe aan de n.v. Winsol International. Waar de verzoekende partij het heeft over “het bedrijf” gaat het volgens de verwerende partij om de n.v. Winsol International. Daar het ingeroepen nadeel persoonlijk moet zijn kan de

verzoekende partij zich niet beroepen op de eventuele nadelen die een ander bedrijf en/of de werknemers van dit bedrijf mogelijks zouden kunnen lijden.

### *Beoordeling*

9. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bedoelde nadeel is een persoonlijk nadeel, zodat er een geïndividualiseerd verband dient te bestaan tussen de verzoekende partij en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij doet gelden.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

10. Al de aangevoerde nadelen hebben betrekking op de exploitatie van het bedrijf aan de Roeselaarsestraat 542 te Izegem.

11. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij “in tegenstelling tot wat wordt aangegeven in het uittreksel bij de Bestreden Beslissing, geen eigenaar is van de te onteigenen percelen”, dat zij “ten gevolge van een verkoop geen eigendomstitel op de te onteigenen percelen heeft” en “geen persoonlijke of zakelijke rechten op de te onteigenen percelen kan doen gelden”, dat zij “geen eigenaar, noch een belanghebbende derde is in de zin van artikel 6 van de Wet Hoogdringende Omstandigheden” en dat zij “geen specifieke operationele activiteiten op de te onteigenen percelen ontplooit, maar ontegensprekelijk en overeenkomstig haar statuten een belang heeft in het bedrijf dat gevestigd is op de site te Izegem, waarvan de te onteigenen percelen deel uitmaken”.

12. In de huidige stand van het geding moet met de verwerende partij worden aangenomen dat de exploitatie van het bedrijf aan de Roeselaarsestraat 542 te Izegem niet gebeurt door de verzoekende partij, maar door een andere vennootschap. Daar er geen geïndividualiseerd verband bestaat tussen de verzoekende partij en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij doet gelden, kan dit nadeel niet in aanmerking worden genomen.

13. Uit het voorafgaande volgt dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

## **BESLISSING**

**De Raad van State verwerpt de vordering.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien januari 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

|                 |                              |
|-----------------|------------------------------|
| Jan Clement,    | staatsraad, wnd. voorzitter, |
| bijgestaan door |                              |
| Astrid Truyens, | griffier.                    |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Astrid Truyens**

**Jan Clement**